

ร่างฯ ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๑๔๙๐/๒๕๖๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โครงข่ายโทรคมนาคม หรือการให้บริการโดยปกติของดาวเทียมมีความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อันอาจกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ ดังนั้น เพื่อให้สามารถป้องกัน หรือรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างทันทั่วถึงที่สมควร กำหนดลักษณะของภารกิจหรือบริการที่มีความสำคัญเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่จะต้องมีการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ มิให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งให้มีหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการประสานการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน ไม่ว่าในสถานการณ์ทั่วไปหรือสถานการณ์อันเป็นภัยต่อความมั่นคงอย่างร้ายแรง ตลอดจนกำหนดให้มีแผนปฏิบัติการและมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อย่างมีเอกภาพและต่อเนื่อง อันจะทำให้การป้องกันและการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“ภัยคุกคามทางไซเบอร์” หมายความว่า การกระทำหรือเหตุการณ์ที่กระทำด้วยวิธีการทางคอมพิวเตอร์หรือวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ทำให้การทำงานของทรัพย์สินสารสนเทศมีความผิดปกติ หรือมีความพยายามเข้าถึงหรือเข้าถึงโดยใช้เทคโนโลยี ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินสารสนเทศ หรือทำให้ทรัพย์สินสารสนเทศถูกทำลาย

“ไซเบอร์” หมายความว่า รวมถึง ข้อมูลและการสื่อสารที่เกิดจากการให้บริการ หรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต หรือโครงข่ายโทรคมนาคม รวมทั้ง การให้บริการโดยปกติของดาวเทียมและระบบเครือข่ายที่คล้ายคลึงกัน ที่เชื่อมต่อกันเป็นการทั่วไป

“ทรัพย์สินสารสนเทศ” หมายความว่า

(๑) ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบงานคอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศ

(๒) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกข้อมูล และอุปกรณ์อื่นใด

(๓) ข้อมูลสารสนเทศ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และข้อมูลคอมพิวเตอร์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ องค์กรฝ่ายตุลาการ องค์กรอิสระ องค์กรมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ” หมายความว่า คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือภาคเอกชนใช้ในกิจการของตนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะ

“หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของภาคเอกชน ซึ่งมีภารกิจหรือให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

“กรรมการ กปช.” หมายความว่า กรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“คณะกรรมการกำกับสำนักงาน” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“กรรมการกำกับสำนักงาน” หมายความว่า กรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปช.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “National Cybersecurity Committee” เรียกโดยย่อว่า “NCSC” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถเป็นที่ประจักษ์ในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านกฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ กรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทยและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือออกจากงานจากหน่วยงานที่เคยปฏิบัติหน้าที่ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือเคยถูกถอดถอนจากตำแหน่ง

(๕) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

มาตรา ๗ กรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิ
 ขึ้นใหม่ ให้กรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงาน
 ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการ กปช. ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการ กปช.
 ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ ให้ กปช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
 ตามมาตรา ๓๗ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ ซึ่งต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ใน
 มาตรา ๓๖

(๒) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของ กปช. และ
 สำนักงานเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สำหรับเป็นแผนแม่บทในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
 ในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ที่อาจเกิดหรือเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยแผนดังกล่าว
 จะต้องสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ
 และสังคม และกรอบนโยบายและแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของสภาความมั่นคง
 แห่งชาติ

(๓) กำหนดแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัย
 ไซเบอร์อันเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำในการดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์สำหรับ
 หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ รวมทั้งกำหนดมาตรการ
 ตอบสนองและรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ เมื่อมีภัยคุกคามทางไซเบอร์หรือเหตุการณ์ที่
 ส่งผลกระทบต่อหรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญหรืออย่างร้ายแรง
 ต่อระบบสารสนเทศของประเทศ เพื่อให้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว
 มีประสิทธิภาพ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

(๔) กำหนดมาตรการและแนวทางในการยกระดับทักษะและความเชี่ยวชาญ
 ในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๕) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามนโยบายและแผนการดำเนินการ
 รักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
 และการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๖) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
 แห่งชาติหรือคณะรัฐมนตรี เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๗) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการจัดให้มีหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ
 การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๘) จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญ
ให้คณะรัฐมนตรีทราบ

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือคณะรัฐมนตรี
มอบหมาย

การกำหนดกรอบมาตรฐานตาม (๓) ให้ กปช. คำนึงถึงหลักการบริหารความเสี่ยง
โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิธีการและมาตรการดังต่อไปนี้

(๑) การระบุความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นแก่ทรัพย์สินสารสนเทศ ทรัพย์สินและชีวิต
ร่างกายของบุคคล

(๒) มาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

(๓) มาตรการตรวจสอบและเฝ้าระวังภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๔) มาตรการเผชิญเหตุเมื่อมีการตรวจพบภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๕) มาตรการรักษาและฟื้นฟูความเสียหายที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

มาตรา ๑๐ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา
ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้แก่การปฏิบัติงาน การประชุม
และการพิจารณาของ กปช. โดยอนุโลม

การประชุมของ กปช. อาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นได้
ตามที่ กปช. กำหนด

มาตรา ๑๑ กปช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่หรือ
กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กปช. มอบหมายได้

กปช. อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และการประชุม
ของคณะอนุกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๒ ให้ประธานกรรมการ กปช. กรรมการ กปช. และประธานอนุกรรมการและ
อนุกรรมการซึ่ง กปช. แต่งตั้ง ได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรี
กำหนด

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี
อำนาจออกคำสั่ง และต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้รัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งพนักงานของสำนักงาน
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามพระราชบัญญัตินี้

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำกับสำนักงาน
ประกาศกำหนด

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๕ กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานรับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ งานการประชุม และงานเลขานุการของ กปช. และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและสนับสนุนในการจัดทำนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๙ (๑) และแผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของ กปช. และสำนักงานตามมาตรา ๙ (๒) ต่อ กปช.

(๒) จัดทำแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๙ (๓) เสนอต่อ กปช. เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) ดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามที่ได้รับมอบหมายจาก กปช.

(๔) เฝ้าระวังความเสี่ยงในการเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ ติดตาม วิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และการแจ้งเตือนเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๕) ปฏิบัติการ ประสานงาน สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติตามนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แผนปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และมาตรการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือตามคำสั่งของ กปช.

(๖) ดำเนินการและให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กระทบหรือเกิดแก่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

(๗) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมถึงการสร้างตระหนักรู้ด้านสถานการณ์เกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ร่วมกันเพื่อให้มีการดำเนินการเชิงปฏิบัติการที่มีลักษณะบูรณาการและเป็นปัจจุบัน

(๘) เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงและเหตุการณ์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้แก่หน่วยงานของรัฐและเอกชน

(๙) เป็นศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของรัฐและเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๑๐) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๑๑) ศึกษาและวิจัยข้อมูลที่เป็นสำหรัการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมทั้งดำเนินการอบรมและฝึกซ้อมการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ

(๑๒) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเผยแพร่ความรู้ และการให้บริการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตลอดจนดำเนินการฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๑๓) รายงานความคืบหน้าและสถานการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค และจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานประจำปีให้คณะรัฐมนตรีทราบ

(๑๔) ปฏิบัติงานอื่นใดอันเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศตามที่ กปช. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตาม (๔) ให้สำนักงานจัดตั้งศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์แห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยงานภายในสำนักงาน และให้มีหน้าที่และอำนาจตามที่ กปช. กำหนด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน

(๓) จัดให้มีและให้ทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจการของสำนักงาน

(๔) ถู้อุ่นหรือเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือเข้าร่วมทุนกับบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

(๕) กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

(๖) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน

(๗) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

(๘) ปฏิบัติการใด ๆ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ กปช.

หรือคณะกรรมการกำกับสำนักงานมอบหมาย

การถู้อุ่น เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเข้าร่วมทุนกับบุคคลอื่นตาม (๔) และการกู้ยืมเงินตาม (๕) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับสำนักงาน

มาตรา ๑๘ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๖๙

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นรายปี

(๓) เงินอุดหนุนจากหน่วยงานอื่นในประเทศหรือจากต่างประเทศ

(๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ ทั้งนี้ ต้องไม่มีเงื่อนไขหรือภาระผูกพัน

(๕) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้อันเกิดจากการ

ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

(๖) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน

รายได้ของสำนักงานตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๙ ให้มีคณะกรรมการกำกับสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม อธิบดีกรมบัญชีกลาง เลขาธิการ ก.พ. เลขาธิการ ก.พ.ร. และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน และให้เลขาธิการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

ประธานกรรมการกำกับสำนักงานและกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคล ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถเป็นที่ประจักษ์ ในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านกฎหมาย ด้านบริหารธุรกิจ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการกำกับสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กปช. กำหนด

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับประธานกรรมการกำกับสำนักงานและกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้ประธานกรรมการกำกับสำนักงานและกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ในกรณีที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงานพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงานแทนตำแหน่งที่ว่างได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการกำกับสำนักงานแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มเติมหรือแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงานหรือกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการกำกับสำนักงานหรือกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อ

ดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงานหรือกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

ในกรณีที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงานหรือกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานประกอบด้วยกรรมการกำกับสำนักงานทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการกำกับสำนักงานหรือกรรมการกำกับสำนักงานผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระสองหรือวาระสาม และในกรณีที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงานพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีตั้งกรรมการกำกับสำนักงานคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการกำกับสำนักงานเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีประธานกรรมการกำกับสำนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวาระสองเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๑ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๒) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดองค์กร การเงิน การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป การพัสดุ การตรวจสอบภายใน รวมตลอดทั้งการสงเคราะห์และสวัสดิการต่าง ๆ ของสำนักงาน
- (๓) อนุมัติแผนการใช้จ่ายเงินและงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน
- (๔) ควบคุมการบริหารงานและการดำเนินการของสำนักงานและเลขาธิการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๕) แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ
- (๖) วินิจฉัยคำสั่งทางปกครองของเลขาธิการในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานของสำนักงาน

- (๗) ประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานและการปฏิบัติงานของเลขาธิการ
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน หรือตามที่ กปช. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการกำกับสำนักงานอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา เสนอแนะ หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานมอบหมายได้ ทั้งนี้ การปฏิบัติงานและการประชุมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนด

คณะกรรมการกำกับสำนักงานอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญในด้านที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงานเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนด

ในกรณีจำเป็นตามข้อผูกพันหรือตามลักษณะของกิจการของสำนักงาน คณะกรรมการกำกับสำนักงานอาจแต่งตั้งชาวต่างประเทศเป็นอนุกรรมการหรือที่ปรึกษา คณะกรรมการกำกับสำนักงานได้

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติงาน การประชุม และการพิจารณาของคณะกรรมการกำกับสำนักงานโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการกำกับสำนักงานและกรรมการกำกับสำนักงาน
ที่ปรึกษาคณะกรรมการกำกับสำนักงาน และประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการ
กำกับสำนักงานแต่งตั้ง ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่ง รับผิดชอบการปฏิบัติงานของ
สำนักงานขึ้นตรงต่อคณะกรรมการกำกับสำนักงาน และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของ
สำนักงาน

คณะกรรมการกำกับสำนักงานเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอน
เลขาธิการ

มาตรา ๒๕ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในด้านที่เกี่ยวกับภารกิจของ
สำนักงานและการบริหารจัดการ

มาตรา ๒๖ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาธิการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง ของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือ
หน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือ
เจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หรือออกจากงานจาก
หน่วยงานที่เคยปฏิบัติหน้าที่ เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือเคยถูก
ถอดถอนจากตำแหน่ง
- (๘) เคยถูกให้ออกเพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา ๓๐ (๕)

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและ
ประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๘ เลขาธิการอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกิน
สองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ ในแต่ละปี ให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของเลขาธิการ
ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนด

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖
- (๔) คณะกรรมการกำกับสำนักงานมีมติให้ออก เพราะบกพร่องหรือทุจริตต่อหน้าที่
มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๕) คณะกรรมการกำกับสำนักงานให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงาน
- (๖) ออกตามกรณีที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหรือข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการ
กำกับสำนักงานกับเลขาธิการ

มาตรา ๓๑ ให้เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารงานของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของสำนักงาน และตาม
นโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ แผนปฏิบัติการเพื่อการรักษา
ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ นโยบายของคณะรัฐมนตรีและ กปช. และข้อบังคับ นโยบาย มติ และ
ประกาศของคณะกรรมการกำกับสำนักงาน
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย
มติของคณะรัฐมนตรี และข้อบังคับ นโยบาย มติ และประกาศที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนด
- (๓) เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน และประเมินผลการ
ปฏิบัติงานของพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานตามข้อบังคับของคณะกรรมการกำกับสำนักงานและ
ระเบียบของสำนักงาน
- (๔) แต่งตั้งรองเลขาธิการหรือผู้ช่วยเลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
กำกับสำนักงานเพื่อเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานของเลขาธิการตามที่เลขาธิการมอบหมาย
- (๕) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงาน
และลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง
ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของคณะกรรมการกำกับสำนักงานและระเบียบของสำนักงาน
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามข้อบังคับ นโยบาย มติ หรือประกาศของคณะกรรมการ
กำกับสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของ
สำนักงาน

เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้

ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีเลขาธิการหรือเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการ
ที่มีอาวุโสตามลำดับรักษาการแทน ถ้าไม่มีรองเลขาธิการหรือรองเลขาธิการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานแต่งตั้งกรรมการกำกับสำนักงานหรือพนักงานของสำนักงาน
คนหนึ่งรักษาการแทน

มาตรา ๓๒ การบัญชีของสำนักงานให้จัดทำตามแบบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานกำหนดโดยให้คำนึงถึงหลักสากลและมาตรฐานการบัญชี

มาตรา ๓๓ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชี แล้วส่งผู้สอบบัญชี ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่สำนักงาน การตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน และประเมินผลการใช้จ่ายเงิน และทรัพย์สินของสำนักงานในรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีเสนอต่อคณะกรรมการ กำกับสำนักงานเพื่อรับรอง

มาตรา ๓๔ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการดำเนินงานประจำปีเสนอ กปช. และ รัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่รายงานนี้ต่อสาธารณชน

รายงานการดำเนินงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง ให้แสดงรายละเอียดของงบการเงิน ที่ผู้สอบบัญชีให้ความเห็นแล้ว พร้อมทั้งผลงานของสำนักงานและรายงานการประเมินผลการ ดำเนินงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว

การประเมินผลการดำเนินงานของสำนักงานตามวรรคสอง จะต้องดำเนินการ โดยบุคคลภายนอกที่คณะกรรมการกำกับสำนักงานให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๓๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงาน ให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน กฎหมาย แผนยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายและแผนของ รัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง เพื่อการนี้ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลขาธิการชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงานเสนอ และมีอำนาจสั่งยับยั้งการกระทำของสำนักงานที่ขัดต่อหน้าที่ และอำนาจของสำนักงาน กฎหมาย แผนยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายและแผนของรัฐบาล หรือมติ คณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสำนักงานได้

หมวด ๓

การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ส่วนที่ ๑

นโยบายและแผน

มาตรา ๓๖ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต้องคำนึงถึงความเป็นเอกภาพ และการบูรณาการในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและเอกชน และต้องสอดคล้องกับนโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนา ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และนโยบายและแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของ สภาความมั่นคงแห่งชาติ

การดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ต้องมุ่งหมายเพื่อสร้าง ศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศโดยอย่างน้อยจะต้องดำเนินการ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การบูรณาการการจัดการในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ
- (๒) การสร้างมาตรการและกลไกเพื่อพัฒนาศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และ ลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์
- (๓) การสร้างมาตรการในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของ ประเทศ
- (๔) การประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และประสานความร่วมมือ ระหว่างประเทศเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๕) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์
- (๖) การพัฒนาบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ทั้งภาครัฐและเอกชน
- (๗) การสร้างความตระหนักและความรู้ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๘) การพัฒนาระเบียบและกฎหมายเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

มาตรา ๓๗ ให้ กปช. จัดทำนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์ขึ้นตามแนวทางในมาตรา ๓๖ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบของ โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเมื่อได้ประกาศแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงาน โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศตามที่กำหนดไว้ในแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์ ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนดังกล่าว

ในการจัดทำนโยบายและแผนตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟัง ความเห็นหรือประชุมร่วมกับหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

มาตรา ๓๘ ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทาง สารสนเทศจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงาน ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยเร็ว

แนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อย ต้องประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) แผนการตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัย ไซเบอร์ โดยผู้ตรวจประเมิน ผู้ตรวจสอบภายใน หรือผู้ตรวจสอบอิสระจากภายนอก อย่างน้อยปีละ หนึ่งครั้ง

(๒) แผนการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของ กปช. จัดทำแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานสำหรับ

ให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำหรือนำไปใช้เป็นแนวปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของตน และในกรณีที่หน่วยงานดังกล่าวยังไม่มีหรือมีแต่ไม่ครบถ้วนหรือไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานให้นำแนวปฏิบัติและกรอบมาตรฐานดังกล่าวไปใช้บังคับ

ส่วนที่ ๒

การบริหารจัดการ

มาตรา ๓๙ หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศมีหน้าที่ป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตามแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของแต่ละหน่วยงาน และจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๙ (๓) ด้วย

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศไม่อาจดำเนินการหรือปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ สำนักงานอาจให้ความช่วยเหลือด้านบุคลากรหรือเทคโนโลยีแก่หน่วยงานนั้นตามที่ร้องขอได้

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศแจ้งรายชื่อเจ้าหน้าที่ระดับบริหารและระดับปฏิบัติการเพื่อประสานงานด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ไปยังสำนักงาน

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศแจ้งให้สำนักงานทราบโดยเร็ว

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญ เลขาธิการอาจว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญตามความเหมาะสมเฉพาะงานได้

ผู้เชี่ยวชาญตามวรรคหนึ่งต้องมีคุณสมบัติหรือประสบการณ์ที่เหมาะสมตามที่ กปช. ประกาศกำหนด

เลขาธิการต้องออกบัตรประจำตัวผู้เชี่ยวชาญให้แก่บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้ง และในการปฏิบัติหน้าที่ บุคคลดังกล่าวต้องแสดงบัตรหรือหลักฐานประจำตัวในฐานะผู้เชี่ยวชาญ และเมื่อพ้นจากหน้าที่แล้วจะต้องคืนบัตรประจำตัวแก่สำนักงานโดยเร็ว

ส่วนที่ ๓

โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

มาตรา ๔๒ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศเป็นกิจการที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของรัฐ ความมั่นคงทางทหาร ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และเป็นหน้าที่ของสำนักงานในการสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในการป้องกัน

รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กระทบหรือ
เกิดแก่โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

มาตรา ๔๓ ให้ กปช. มีอำนาจประกาศกำหนดลักษณะหน่วยงานที่มีภารกิจหรือ
ให้บริการในด้านดังต่อไปนี้ เป็นหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

- (๑) ด้านความมั่นคงของรัฐ
- (๒) ด้านบริการภาครัฐที่สำคัญ
- (๓) ด้านการเงินการธนาคาร
- (๔) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม
- (๕) ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์
- (๖) ด้านพลังงานและสาธารณูปโภค
- (๗) ด้านสาธารณสุข
- (๘) ด้านอื่นตามที่ กปช. ประกาศกำหนดเพิ่มเติม

การพิจารณาประกาศกำหนดภารกิจหรือบริการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ที่ กปช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ กปช. จะต้องพิจารณาทบทวน
การประกาศกำหนดภารกิจหรือบริการดังกล่าวทุกสองปี

มาตรา ๔๔ กรณีมีข้อสงสัยหรือข้อโต้แย้งเกี่ยวกับลักษณะหน่วยงานที่มีภารกิจหรือ
ให้บริการในด้านที่มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๓ ให้ กปช. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

มาตรา ๔๕ ให้หน่วยงานที่มีลักษณะตามมาตรา ๔๓ แจ้งรายชื่อผู้ดูแลระบบไปยัง
สำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ กปช. ประกาศตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง หรือนับแต่วันที่
กปช. มีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๔๔ แล้วแต่กรณี โดยอย่างน้อยผู้ดูแลระบบต้องเป็นบุคคลซึ่งรับผิดชอบ
ในการบริหารงานของหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนั้น

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้ดูแลระบบตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งการเปลี่ยนแปลงไปยัง
สำนักงานก่อนการเปลี่ยนแปลงล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจก้าวล่วงได้
ให้แจ้งโดยเร็ว

มาตรา ๔๖ ในการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงาน
โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ เลขาธิการอาจมีหนังสือขอความร่วมมือจากหน่วยงาน
โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศให้ข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อมูลการออกแบบและการตั้งค่าของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ
และข้อมูลดังกล่าวของระบบที่เชื่อมต่อหรือสื่อสารกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนั้น
- (๒) ข้อมูลการทำงานของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ระบบที่เชื่อมต่อ
หรือสื่อสารกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศนั้น ที่อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงาน
โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ
- (๓) ข้อมูลอื่นใดที่เห็นว่าจำเป็นในการรักษาระดับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
ของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

หน่วยงานที่ได้รับหนังสือตามวรรคหนึ่ง ไม่อาจยกเอาหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือตามสัญญามาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่เปิดเผยข้อมูล ทั้งนี้ มิให้ถือว่า การกระทำตามความในมาตรา นี้ โดยสุจริตเป็นการผิดกฎหมายหรือผิดสัญญา

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ดูแลระบบต้องจัดให้มีการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศโดยผู้ตรวจประเมิน รวมทั้ง ต้องจัดให้มีการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยผู้ตรวจสอบภายในหรือโดยผู้ตรวจสอบ อิสระด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศจากภายนอก อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ให้ผู้ดูแลระบบจัดส่งสำเนารายงานการดำเนินการต่อสำนักงานภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่า การประเมินความเสี่ยงด้านการรักษา ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์หรือการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามมาตรา ๔๗ ไม่เป็นที่น่าพอใจ เลขาธิการอาจให้ผู้ดูแลระบบจัดให้มีการดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง รวมทั้ง อาจมอบหมายให้ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการประเมินความเสี่ยงหรือตรวจสอบในด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศได้

ในกรณีที่ผู้ดูแลระบบได้จัดให้มีการประเมินความเสี่ยงด้านการรักษาความมั่นคง ปลอดภัยไซเบอร์หรือการตรวจสอบด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่เลขาธิการ เห็นว่ายังไม่เป็นที่น่าพอใจ ให้เลขาธิการหารือร่วมกับผู้ดูแลระบบนั้น เพื่อจัดให้มีการปรับปรุง แผนการดำเนินการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์โดยเร็ว

มาตรา ๔๙ ผู้ดูแลระบบต้องกำหนดให้มีกลไกหรือขั้นตอนเพื่อการเฝ้าระวัง ภัยคุกคามทางไซเบอร์หรือเหตุการณ์ทางไซเบอร์ที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทาง สารสนเทศ และต้องเข้าร่วมการทดสอบสถานะความพร้อมในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ที่สำนักงานจัดขึ้น

มาตรา ๕๐ เมื่อมีเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นต่อระบบของหน่วยงาน โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ ให้หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศรายงาน ต่อสำนักงาน และปฏิบัติการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามที่กำหนดในส่วนที่ ๔ การรับมือกับ ภัยคุกคามทางไซเบอร์ ทั้งนี้ กปช. อาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการการรายงานด้วยก็ได้

ส่วนที่ ๔

การรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ต่อระบบ สารสนเทศซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญ ทางสารสนเทศใด ให้หน่วยงานนั้นดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินสารสนเทศ และพฤติการณ์แวดล้อม

ของตน เพื่อประเมินว่ามีภัยคุกคามทางไซเบอร์เกิดขึ้นหรือไม่ หากผลการตรวจสอบปรากฏว่าเกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้น ให้ดำเนินการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ตามแนวปฏิบัติด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของหน่วยงานนั้น และแจ้งไปยังสำนักงานและหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลของตนโดยเร็ว

ในกรณีที่หน่วยงานหรือบุคคลใดพบอุปสรรคหรือปัญหาในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ของตน หน่วยงานหรือบุคคลนั้นอาจร้องขอความช่วยเหลือไปยังสำนักงาน

มาตรา ๕๒ เมื่อปรากฏแก่หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแล หรือเมื่อหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลได้รับแจ้งเหตุตามมาตรา ๕๑ ให้หน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบ วิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่อยู่ในการควบคุมหรือกำกับดูแลของตน และให้ความร่วมมือและประสานงานกับสำนักงาน ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๒) แจ้งเตือนหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศที่อยู่ในการควบคุมหรือกำกับดูแลของตน รวมทั้งหน่วยงานควบคุมหรือกำกับดูแลหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศอื่นที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

มาตรา ๕๓ เมื่อปรากฏแก่สำนักงานว่าเกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ ให้สำนักงานดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบ

(๒) แจ้งเตือนภัยคุกคามทางไซเบอร์ให้ทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ ตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงสถานการณ์ ความร้ายแรงและผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์นั้น

(๓) อำนวยความสะดวกในการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และภาคเอกชนเพื่อจัดการความเสี่ยงและเหตุการณ์ด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๔) สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และเข้าร่วมในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่เกิดขึ้น

มาตรา ๕๔ ในการรวบรวมข้อมูลตามมาตรา ๕๓ (๑) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และตามสถานที่ที่กำหนด หรือให้ข้อมูลเป็นหนังสือเกี่ยวกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๒) มีหนังสือขอข้อมูล เอกสาร หรือสำเนาข้อมูลหรือเอกสารซึ่งอยู่ในความครอบครองของผู้อื่นอันเป็นประโยชน์แก่การดำเนินการ

(๓) สอบถามบุคคลผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๔) เข้าไปในอสังหาริมทรัพย์หรือสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องหรือคาดว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ของบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยได้รับความยินยอมจากผู้ครอบครองสถานที่นั้น

ผู้ให้ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง ซึ่งกระทำโดยสุจริตย่อมได้รับการคุ้มครองและไม่ถือว่าเป็นการละเมิดหรือผิดสัญญา

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ สำนักงานอาจขอให้หน่วยงานของรัฐให้ข้อมูล สนับสนุนบุคลากรในสังกัด หรือใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในความครอบครองที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

สำนักงานต้องดูแลมิให้มีการใช้ข้อมูลที่ได้มาตามวรรคหนึ่งในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหาย และให้สำนักงานรับผิดชอบในค่าตอบแทนบุคลากร ค่าใช้จ่ายหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับในการร้องขอต่อเอกชน โดยความยินยอมของเอกชนนั้นด้วย

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรง ให้เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์และดำเนินมาตรการที่จำเป็น

ภัยคุกคามทางไซเบอร์ซึ่งอยู่ในระดับร้ายแรงหมายถึง ภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่มีลักษณะ ดังนี้

- (๑) ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญ หรือขัดขวางการให้บริการของโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ
- (๒) ก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อความมั่นคงของรัฐ การป้องกันประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เศรษฐกิจ การสาธารณสุข ความปลอดภัยสาธารณะ หรือความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือ
- (๓) มีความรุนแรงที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือต่อทรัพย์สินสารสนเทศ ที่สำคัญหรือมีจำนวนมาก

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งการหรือกำกับให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์กระทำการใดเพื่อป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามที่เห็นสมควร รวมทั้งร่วมกันบูรณาการในการดำเนินการเพื่อควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลที่เกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์นั้นได้อย่างทันที่

ให้เลขาธิการรายงานการดำเนินการตามมาตรานี้ต่อ กปช. อย่างต่อเนื่อง และเมื่อภัยคุกคามทางไซเบอร์ดังกล่าวสิ้นสุดลง ให้รายงานผลการดำเนินการต่อ กปช. โดยเร็ว

มาตรา ๕๗ ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ในระดับร้ายแรง เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือ ผู้ใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) เผ่าระวังคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ในช่วงระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่ง

(๒) ตรวจสอบคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์เพื่อหาข้อบกพร่องที่กระทบต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ วิเคราะห์สถานการณ์ และประเมินผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๓) ดำเนินมาตรการแก้ไขภัยคุกคามทางไซเบอร์ ได้แก่ การกำจัดชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์จากคอมพิวเตอร์ การปรับปรุงซอฟต์แวร์เพื่อจัดการกับข้อบกพร่อง ยกเลิกการเชื่อมต่อชั่วคราวกับคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์จนกว่าจะมีการกำจัดชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ดังกล่าว หรือปรับปรุงซอฟต์แวร์ เปลี่ยนเส้นทางจราจรของข้อมูลหรือชุดคำสั่งไม่พึงประสงค์ และมาตรการอื่นเพื่อลดความเสี่ยง หรือจัดการกับข้อบกพร่องในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ หรือหยุดการดำเนินกิจกรรมตามที่ระบุเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์

(๔) หยุดการใช้งานคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ทั้งหมดหรือบางส่วนเพื่อรักษาสถานะของคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์นั้น

ในกรณีจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความช่วยเหลือในการเข้าถึงคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ดังกล่าวจากบุคคลผู้ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าใช้หรือเคยใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์นั้น หรือจากผู้มีหน้าที่หรือเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการของคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์นั้น

มาตรา ๕๘ ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ในระดับร้ายแรง เลขาธิการมีอำนาจปฏิบัติการหรือสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เข้าตรวจสอบสถานที่ โดยมีหนังสือแจ้งถึงเหตุอันสมควรไปยังเจ้าของ หรือผู้ครอบครองสถานที่เพื่อเข้าตรวจสอบสถานที่นั้น หากมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๒) เข้าถึงทรัพย์สินสารสนเทศ ทำสำเนา หรือสกัดคัดกรองข้อมูลสารสนเทศหรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์

(๓) ทดสอบการทำงานของคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวข้องหรือได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ หรือถูกใช้เพื่อค้นหาข้อมูลใด ๆ ที่อยู่ในหรือใช้ประโยชน์จากคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์นั้น

(๔) ยึดคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ใด ๆ ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวัน เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าวให้ส่งคืนคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ใด ๆ แก่เจ้าของโดยทันทีหลังจากเสร็จสิ้นการตรวจสอบ

หรือวิเคราะห์ หากมีความจำเป็นต้องยึดไว้เกินกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ยื่นคำร้องต่อศาลแพ่ง เพื่อขยายระยะเวลาดำเนินการ แต่ทั้งนี้ รวมแล้วต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีฉุกเฉินเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ให้เลขาธิการโดยความเห็นชอบของ กปช. มีอำนาจขอข้อมูลเวลาจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยผู้นั้นต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกโดยเร็ว

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๙ ผู้ดูแลระบบผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งให้ปฏิบัติจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๐ หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศใดไม่รายงานเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ต่อสำนักงานตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ส่งข้อมูลให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๔ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๕๗ (๑) และ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งให้ปฏิบัติจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๕๗ (๓) และ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่เลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติกรตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการหรือผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๕ ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการกำกับสำนักงานอาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษให้แก่เจ้าหน้าที่หรือ ลูกจ้างของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ที่มาปฏิบัติงานในสำนักงาน ด้วยก็ได้

มาตรา ๖๖ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการกำกับสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง คณะกรรมการกำกับสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ในวาระเริ่มแรกที่ยังไม่มีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ ปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๘ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เลขาธิการอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรอื่น ของรัฐมาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวได้ โดยทำความตกลงกับหน่วยงานของรัฐนั้น

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการ ชั่วคราวตามวรรคหนึ่งไม่ขาดจากสถานภาพเดิมและคงได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง แล้วแต่กรณี จากสังกัดเดิม ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๖๕ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง ในระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงานด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรี ดำเนินการ เพื่อบริหารให้มีการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และงบประมาณ ของบรรดาภารกิจที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของสำนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศของสำนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีที่มีปัญหาในการบังคับใช้หรือการตีความข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการกำกับสำนักงานเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดหรือมีมติตามที่เห็นสมควร

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี